

Albatros

Jan Nedvěd

Hmi

Totemy malovaný se sovími křídly

E

a stopou z vlčích drápů

Hmi

a křeslo pro šerifa,

D

A

to pro jeho vážnost, když se zasedá.

Emi

A hlína bez trávy a z blízký skály kámen

Hmi

co v kruhu oheň chrání

G

Lampičky na chatách, když prší

A

Hmi

a je ti smutno, abys viděl, kam se dát.

Všude dobří lidé žijí,

ale na osadách dobro je jak zákon.

I když jako všechno na hodnotách ztrácí,
i dobro odřenej má hřbet.

To jak se unavení lidé v pátek zpátky
na osady vrací a ještě chvilku trvá,
než si zvyknou, že vyměnili svět.

A starý tepláky a konzervy a košile,
a kytnary a lásky, a písničky,
co neztratili nikdy moudrost ani klid.
Chraňte tu nádheru, vy romantičtí blázni
už pro to věčný mládí,
ten, kdo si umí hrát, ten stárnout
nemá čas a kdo by nechtěl žít ?